

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/72/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010002
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom C., D. E. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 15. augusta 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. februára 2024, sp. zn. 7Pp/1/2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. februára 2024, sp. zn. 7Pp/1/2024, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený po jeho vyhlásení podal proti nemu ihneď sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí. Odsúdený dodatočne podanú sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne:

„Podľa mňa súd pri prejednaní mojej žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebral objektívne do úvahy všetky okolnosti súvisiace s mojou žiadosťou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd vôbec nebral do úvahy, že od nástupu na výkon trestu odňatia slobody a počas celého doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody som sa snažil preukázať svojim správaním snahu o moje polepšenie, čo vyplýva aj z môjho hodnotenia z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva že ústavom bolo odporúčené moje podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s dohľadom.

Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatuje iba to, že môj postoj k trestnej činnosti je len čiastočne kritický a pritom poukazuje na skutočnosť, že návrh na moje podmiennečné prepustenie z výkonu trestu na základe predošlého návrhu riaditeľa ústavu bol Krajským súdom v Trenčíne zamietnutý.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, kedy postup prvostupňového súdu sa javí ako vyložene arbitrárny navrhujem, aby druhostupňový súd na základe podanej sťažnosti po preskúmaní spisového materiálu zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 7Pp/1/2024 zo dňa 28.02.2024 ako nedôvodné a aby v rámci svojej právomoci rozhodol o mojom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného určenia skúšobnej doby dlhšieho trvania, a to v hornej polovici zákonného rozpätia, prípadne aj so súčasným uložením povinností alebo obmedzení.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti nie sú ani namietané takéto chyby procesného charakteru.

V rámci preskúmania správnosti samotného výroku napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienene prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

K vyššie uvedenému krajský súd považuje za potrebné dodať, že podstata inštitútu podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody netkvie v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie, prípadne dobrú prácu vo výkone trestu automaticky prepustený po odpykaní zákonom ustanovenej doby. Podmienčné prepustenie je opodstatnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život a že pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 53/2008, zo 14. februára 2008). Rozhodnutie o podmienčnom prepustení má fakultatívnu povahu, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom ustanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia, na obsah ktorého krajský súd týmto poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, u odsúdeného nebola splnená zákonná materiálna podmienka pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., ktorou je preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a správaním sa vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd v súvislosti s posudzovaním tejto zákonnej podmienky považuje za potrebné uviesť, že k vyvodu odôvodneného záveru o preukázaní polepšenia odsúdeného v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. nestačí len samotné preukázanie dodržiavania ústavného poriadku odsúdeným v podmienkach výkonu trestu bez toho, aby takéto správanie sa odsúdeného a plnenie povinností svedčilo o tom, že počas výkonu trestu došlo u odsúdeného k eliminácii tých osobnostných čŕt, ktoré viedli k odbrzdzeniu zábran u odsúdeného porušovať záujmy, chránené Trestným zákonom. Bez preukázania polepšenia v uvedenom zmysle zo samotného správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom možno vyvodit' len to, že odsúdený sa vie prispôbiť podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, teda dodržiavať normy správania sa pokiaľ je jeho správanie pod neustálou kontrolou.

Podľa zistení okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd správne a v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania ustálil, že i napriek správaniu odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom, však nemožno automaticky dospieť k záveru o preukázaní polepšenia doterajším výkonom trestu. Za súladný s výsledkami vykonaného dokazovania je aj záver okresného súdu, podľa ktorého odsúdeného prijatie resp. priznanie si spáchanie drogovej trestnej činnosti prostredníctvom protidrogovej osvetly, došlo u odsúdeného len k čiastočnému (pozitívnemu) kritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd v tomto smere správne zohľadnil záznam pohovoru pedagóga, z ktorého vyplýva, že odsúdený len formálne priznáva sa k trestnej činnosti, nakoľko absentujú u neho prejavy ľútosti.

Pokiaľ ide o úvahy okresného súdu, o ktoré oprel svoj záver o nepreukázaní polepšenia odsúdeného v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., krajský súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia:

„Polepšením je potrebné rozumieť vývojový proces vnútornej premeny páchatel'ovej osobnosti, ktorý sa navonok v podstate prejavuje iba v jeho správaní. Súd je toho názoru, že u odsúdeného nedošlo k takej zmene, pre ktorú by si dostatočne uvedomoval škodlivosť konania, pre ktoré sa dostal do výkonu trestu odňatia slobody. Konkrétne súd prihliadol k hodnoteniu ústavu (č. l. 7), z ktorého vyplynulo, že odsúdený je iba čiastočne kritický k spáchanej trestnej činnosti, keď protidrogovú osvetlu prijíma, avšak ešte len si začína uvedomovať škodlivosť užívania návykových látok na jeho zdravie, rodinu a spoločnosť. Tu je potrebné poukázať, že odsúdený je vo výkone trestu aj pre drogovú trestnú činnosť. Súd na verejnom zasadnutí oboznámil aj záznam pohovoru pedagóga s odsúdeným zo dňa 12.01.2024 (č. l. 35), z ktorého vyplynulo, že odsúdený trestnú činnosť formálne priznáva, no absentujú prejavy ľútosti, je potrebné neustále u neho rozvíjať spoločensky akceptované právne a morálne normy v zmysle ich zvnútornenia a bezvýhradného osvojenia.

Vzhľadom na uvedené nie je náprava odsúdeného podľa názoru súdu dostatočná. Uvedené platí o to viac, že u odsúdeného ide síce o prvý výkon trestu odňatia slobody, avšak ten je doposiaľ celkom 5-krát súdne trestaný. Osobitne je potrebné poukázať, že 3-krát bolo u odsúdeného upustené od uloženia súhrnného trestu (veci OS Trenčín sp. zn. 3T/68/2019, 1T/42/2019, 8T/71/2019), a to v prípadoch kedy sa dopustil práve drogovej trestnej činnosti.

Možno tak konštatovať, že s ohľadom na nie dostatočne kritický náhľad odsúdeného na užívanie návykových látok, nedošlo k zmene tých postojov odsúdeného, ktoré ho doviedli až do výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené preto súd konštatuje, že odsúdený nepreukazuje polepšenie vo výkone trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Splnená taktiež nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu riziko recidívy veľké.

Súd negatívne prihliadol na nedostatočne uvedomelý postoj odsúdeného k užívaniu návykových látok, ale aj na jeho trestnú minulosť. Tu súd poukazuje, že odsúdený je vo výkone trestu aj pre drogovú trestnú činnosť. Pred týmto odsúdením bolo u neho celkom 3-krát upustené od uloženia od súhrnného trestu, pre jeho inú drogovú trestnú činnosť. Z tohto pohľadu ide u odsúdeného o osobu s určitým sklonom k protiprávnej činnosti, a to drogového charakteru. Pokiaľ nedôjde k zmene náhľadu odsúdeného na užívanie návykových látok, nemožno od neho vzhľadom na doterajšiu skúsenosť, očakávať vedenie riadneho života v podmienkach na slobode.“

Podľa názoru krajského súdu okresný súd vo vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia dáva jasné, jednoznačné a zistenými skutočnosťami položené odpovede na otázku, prečo okresný súd dospel k záveru o nesplnení zákonnej podmienky podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., ktorou je preukázanie polepšenia odsúdeného v zmysle naplnenia výchovného účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. aj výkonom trestu odňatia slobody v kratšej, než odsudzujúcim rozsudkom vymieranej dobe. Z uvedených dôvodov sa krajský súd nemohol stotožniť s názorom obhajoby v dôvodoch podanej sťažnosti, podľa ktorého názoru by postup okresného súdu (vrátane napadnutého uznesenia) mal vykazovať znaky arbitrárnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.